

- **FRAMA**- ima susrete utorkom u 20,15 sati.
- **VJERONAUKE**- za srednjoškolce od I. do IV. razreda: srijeda u 20,00 sati.
- **VJERONAUKE** - za studente: utorkom u 19,30 sati; za starije: četvrtkom u 19,30 sati.
- **MINISTRANTI** - susreti su subotom u 11,00 sati
- **Biblijska grupa** - svake srijede u 19,30 sati;
- **Zbor mladih "Snaga Duha"** - susreti i probe su srijedom u 19,30 sati
- **Mješoviti zbor**- susreti i probe su petkom u 19,15 sati.

MOLITVENI SUSRETI:

- svakoga dana prije večernje sv. mise moli se Večernja molitva Crkve - Časoslov;
- ponedjeljkom poslije večernje sv. mise: klanjanje i molitva pred Presvetim;
- utorkom u 18,10 prije, večernje sv. mise: antunovska pobožnost;
- četvrtkom je cjelodnevno klanjanje pred Presvetim u crkvi, a molitva za bolesne i klanjanje u 16,30 sati. (*osim mjeseca kolovoza*);

OSTALO:

- Nedjeljom i radnim danom ispovijedamo pod svakom misom, a u drugo vrijeme kroz tjedan (osim nedjeljom i blagdanom) potražite svećenika kod vratara.
- Nakane sv. misa možete naručiti kod sakristana (prije ili poslije sv. mise).
- Preporučamo vam vjerski tisak: Biblija danas, Glas koncila, MAK, Kana, Svjetlo riječi, TAU, Živo vrelo, Novi svijet, list franjevačkih zajednica: Brat Franjo

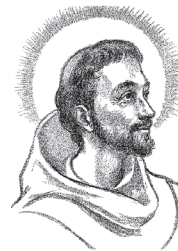
SV. NIKOLA TAVELIĆ (1340/50. – 1391.)

Prvi je proglašen hrvatski svetac. Rođen je između 1340. i 1350. godine u Šibeniku. Zarana je stupio u Red Manje braće, upućen je na studij filozofije i teologije u Split i Zadar, a potom u Italiju, gdje je zaređen za svećenika. God. 1379. odlazi sa skupinom franjevaca u Bosnu gdje će provesti 12 godina propovijedajući patarenima – bogumilima. Zbog nereda u Bosni i nemogućnosti djelovanja odlazi u Sv. zemlju s braćom Deodatom i Petrom (Francuzi), ušli su u samostan na Sionu. Pridružio mu se Talijan Stjepan te pođoše propovijedati muslimanima. Uхватиše ih te ih nakon nekoliko dana mučenja pogubiše 1391. godine. Štovanje im je zaživjelo u franjevačkom redu, a potom su Nikolu Tavelića štovali Hrvati, te ih je 1970. godine svu četvoricu kanonizirao papa Pavao VI.

Izdaje: Franjevački samostan, Kaptol 9, 10000 Zagreb. Tel. 01/48 98 333.

Odgovara: o. Zdravko Lazić, gvardijan; Uređuju: braća juniori

Sve o našoj Provinciji i Franjevačkom redu, kao i druge informacije možete naći na: <http://www.ofm.hr>

OGLASI CRKVE SVETOGA FRANJE

Zagreb, Kaptol 9
br. 516(322), 11. STUDENI 2012.

32. NEDJELJA KROZ GODINU -B

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA:

nedjeljom i svetkovinom: 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 i 18.30
blagdanom: 6, 7, 9, 11 i 18.30 sati
radnim danom: 6, 7, 9 i 18.30 sati

KALENDAR TJEDNA

IMENDANI

Ponedjeljak	12.11. Sv. Jozafat, biskup i mučenik	Jozafat, Emilijan
Utorak	13.11. Sv. Didak Alkalski, redovnik	Stanislav, Dobroslav
Srijeda	14.11. Sv. Nikola Tavelić.....	Nikola
Četvrtak	15.11. Sv. Albert Veliki	Berto, Leopold
Petak	16.11. Sv. Margareta Škotska	Gertruda, Edmund
Subota	17.11. Sv. Elizabeta Ugarska.	Dionizije, Igor, Grgur
Nedjelja	18.11. 33. NEDJELJA KROZ GODINU	

- Utorkom u 19,30 sati u dvorani na II. katu je **kateheza za mlade**.
- Četvrtkom nakon večernje svete mise je u dvorani kraj crkve **kateheza za odrasle** četvrtkom.
- Utorkom imamo **antunovsku pobožnost** u 18.10 sati, a petkom u 18 sati molimo **križni put. Euharistijsko klanjanje** je četvrtkom cijeli dan (od 9.45 do 17.45 sati) te ponedjeljkom i petkom nakon večernje mise.
- Za **blagdan sv. Elizabete**, zaštitnice Franjevačkoga svjetovnog reda, pripremat ćemo se trodnevnicom od 14. do 16. studenoga. **Trodnevnicu** i slavlje blagdana sv. Elizabete 17. studenoga predvodit će fra Petar Horvat.
- Tradicionalno ćemo o blagdanu sv. Elizabete organizirati akciju **Ruže sv. Elizabete**. Ove godine će se ruže prodavati u nedjelju 18. studenoga. Geslo je "**Jedna ruža za jedan kruh siromaha**". Sav prihod namijenjen je za potrebe pučke kuhinje koja djeluje u dvorištu našega samostana. Dnevno se u našoj pučkoj kuhinji podijeli oko 120 obroka za siromahe.

RIJEČ BOŽJA

Prvo čitanje 1Kr 17, 10-16

U one dane: Ustade Ilija prorok i krenu u Sarfatu. Kad je stigao do gradskih vrata, neka je udovica onuda skupljala drva; on je zazove i reče: »Donesi mi malo vode u vrču da pijem!« Kad je pošla da donese, on viknu za njom i reče joj: »Donesi mi i malo kruha u rucil!« Ona odgovori: »Živoga mi Gospodina, Boga tvoga, ja nemam pečena kruha, nemam do pregršti brašna u ćupu i malo ulja u vrču. I evo kupim drva, pa ću otići i ono pripremiti sebi i svome sinu da pojedemo i umremo.« Ali joj Ilija reče: »Ništa se ne boj. Idi i uradi kako si rekla; samo najprije umijesi meni kolačić, pa mi donesi; a onda zgotovi za sebe i za svoga sina. Jer ovako govori Gospodin, Bog Izraelov: 'U ćupu neće brašna nestati ni vrč se s uljem neće isprazniti sve dokle Gospodin ne pusti da kiša padne na zemlju.'« Ode ona i učini kako je rekao Ilija; i za mnoge dane imadoše jela, ona, on i njen sin. Brašno se iz ćupa nije potrošilo i u vrču nije nestalo ulja, po riječi koju je Gospodin rekao preko svoga sluga Ilije.

Drugo čitanje Heb 9, 24-28

Krist doista ne uđe u rukotvorenu svetinju, protulik one istinske, nego u samo nebo: da se sada pojavi pred licem Božjim za nas. Ne da mnogo puta prinosi samoga sebe kao što veliki svećenik svake godine ulazi u svetinju s tuđom krvlju; inače bi bilo trebalo da trpi mnogo puta od postanka svijeta. No sada se pojavio, jednom na svršetku vjekova, da grijeh dokine žrtvom svojom. I kao što je ljudima jednom umrijeti, a potom na sud, tako i Krist: jednom se prinese da grijehe mnogih ponese, a drugi će se put – bez obzira na grijeh – ukazati onima koji ga iščekuju sebi na spasenje.

Evandjelje Mk 12, 38-44

U ono vrijeme: Govoraše Isus mnoštvu u pouci svojoj: »Čuvajte se pimoznanaca, koji rado idu u dugim haljinama, vole pozdrave na trgovima, prva sjedala u sinagogama i pročelja na gozbama; proždiru kuće udovičke, još pod izlikom dugih molitava. Stići će ih to oštريا osuda!« Potom sjede nasuprot riznici te promatraše kako narod baca sitniš u riznicu. Mnogi bogataši bacahu mnogo. Dođe i neka siromašna udovica i baci dva novčića, to jest jedan kvadrant. Tada dozove svoje učenike i reče im: »Doista, kažem vam, ova je sirota udovica ubacila više od svih koji ubacuju u riznicu. Svi su oni zapravo ubacili od svoga suviška, a ona je od svoje sirotinje ubacila sve što je imala, sav svoj žitak.«

Mali komentar na evandjelje

Istinsko darivanje

Koliko puta možemo čuti roditelje koji se tuže na svoje dijete kako im je neposlušno i nezahvalno, a vjeruju da su mu sve dali jer su mu osigurali materijalnu egzistenciju. Mnogi misle da su se odužili prijatelju ako mu prigodom kakve proslave kupe skupi dar. Kumovi kod krizme i krštenja često misle da im je glavna dužnost svome kumčetu dati što skupocjeniji dar. A ipak, sve to može biti samo privid, može biti kulisa iza koje se krije netko tko se ne usudi darovati sebe, žrtvovati i otkinuti od svog vremena, svojih navika, svojih hobija, svojih prohtjeva. Roditelji će i danas radije djetetu kupiti skupi kompjutor ili videokasete da se zabavlja, samo da ne moraju biti s njime, darovati mu svoje vrijeme. Današnje nas evandjelje izaziva na razmišljanje o istinskom darivanju. Isus nas upozorava na zavodljivost izvanjskih postupaka kod ljudi. Bog se ne da zavarati. On odbija pobožne čine i obilnu milostinju farizeja, koji sve to čine kako bi ih ljudi vidjeli i hvalili – on to naziva prijetvornošću. Nasuprot tome, prihvaća i stavlja kao uzor skromni prilog siromašne udovice koji je dala čista srca, velikodušno, bez računice. Isus napominje da je velika razlika: dati obilno i to zato da drugi to vide – i dati malo, skromno, ali iskreno, od srca. Isus tvrdi da je ta sirota udovica ubacila više od sviju. Imala je veoma malo, dva novčića koja su bila bez ikakve vrijednosti, ali su za nju veoma mnogo značila, jer je to bilo sve što je imala, čitav njezin žitak. Bogataši su se razbacivali novcem i bučno ga ubacivali u hramsku riznicu. Dali su zapravo iz svoga izobilja, od svog suviška. I mislili su da su time zadužili Boga. Ta je sirota udovica ubacila više od svih drugih. Jer Bogu nije do količine novca, nije mu do materijalnoga: Bog gleda u srce, jer u srcu leži prava nakana. Pravi, istinski dar se krije u srcu. Zato Bog govori po psalmistima: »Žrtve i paljenice vaše ne mile mi se; srce raskajano, ponizno...« – to je ono što Bog vidi, ono što se Bogu mili. Stoga nas Isus poučava da darujemo dragovoljno, iz iskrenosti srca, pa i onda kada to predstavlja žrtvu – podsjećajući da i on svojevrijem daruje sve od sebe, žrtvuje vlastiti život za nas. On dobro vidi koliko mi darujemo i da većina našega darivanja ne uključuje žrtvu. Najdarežljiviji smo tek onda kada svoje darivanje ne svedemo samo na materijalno, premda je i to itekako važno i potrebno, nego kada se žrtvujemo svojom zauzetošću za ljude oko nas, za narod, Crkvu i Krista.